

IK WEET NOG GOEOED. 15.

Ze prakkiezerde soms de gekste dingen, d'r waren ok 'n stuk of 6 moterverkenneren bej en die han langs hun moters draagbeugels laoten maken word et ze dan 'n stuk of 4 planken dwars ien konnen schuuve van enne meter of 5 lang, word det ze dan mit offer 'n sloot konne as de brug d'r oorlogshandelingen vernield zoi zien (zo as dé hiete). Mar nou kum 't, as die planken langs die motor zaten dan konne ze alleen nog mar recht dur rijen want die stookten natuurluk vul te ver vuruut. Nou dan mar verder no achter mit die dingen. Mar wa gebeurde d'r dan.....juust ja, ge snapt 't al, dan ginge de moters van veur de lucht ien, want dan wiere ze achter te zwaar. Dus proef mislukt, vuul lol en vuul kachelhout van die planke. Die schoenmaker, die bej ons zaat, die hiete Bleyeleven. We zaaten enne keer te proate ofver as 't nou is oorlog zoje wore. Zet de kleermaker zo tegge Bleyeleven: Zeg Bleye, wa doede gej nou als de moffen komme? Nou, zet Bleye, dan ney ik de hele boel an de kant en dan pak ik miene fiets die hier aochter stet en dan gok nor ons vrouw en dan zuuke ze 't hier mar uut.Mar 't bleef toch steeds meer an 't ronnelen. De soldoeten han steeds meer oefeningen en nachtdiensten en de brugge wiere steeds meer bewakt.Op bepoldde punten wieren langs de weg versperringen angelet en bomen wiere mit springstof gelaaien, en zo wier 't vurjaar 1940.

Toen kwame de 4 oorlogdjoare. Dé was enne rotte tiet, Dé zak ou wel zeggen. Vural ien 't begin bej ons thus, we wiste nie wor onze Piet en Herman war. Piet zaat ien de burt van de Grebbergen en dor was gruwwelik gevogte heurde we. En Herman zaar ergens ien de burt van Venlo an de grens bej Stoale. En ien Venlo en bej de grens, dor was ok veul gebeurd heurde we. Vur ons, mar nog veul meer vur ons moe en vader was dé 'n vurschrikkelikken tiet.

PK.